

Co znaczy być człowiekiem – proszę odwołać się do wybranej koncepcji filozoficznej

praca zaliczeniowa na studiach

wersja kantowska

Bycie człowiekiem to zagadnienie, które od wieków fascynuje filozofów i naukowców. Wiele różnych koncepcji filozoficznych proponuje różne odpowiedzi na pytanie, co to znaczy być człowiekiem. W tym eseju odniosę się do koncepcji antropologicznej Immanuela Kanta, aby udzielić odpowiedzi na to pytanie.

Kant twierdził, że człowiek jest istotą racjonalną i że jego racjonalność jest jego najważniejszą cechą. Według Kanta, człowiek jest zdolny do racjonalnego myślenia, co pozwala mu na odróżnianie dobra od zła i na wybieranie właściwych działań. Człowiek jest również zdolny do samookreślenia i do kształtowania swojego losu.

Kant twierdził również, że człowiek jest zobowiązany do przestrzegania pewnych uniwersalnych zasad moralnych, takich jak „postępuj z innymi tak, jakbyś chciał, aby postępowali z tobą”. Te zasady moralne są wynikiem naszej racjonalności i naszego zdolności do rozumienia, co jest właściwe i co jest niewłaściwe.

W ostatecznym rozrachunku, według Kanta, człowiek jest odpowiedzialny za swoje działania i za ich konsekwencje. Jego racjonalność pozwala mu na wybieranie właściwych działań i na

przestrzeganie uniwersalnych zasad moralnych, a jego samookreślenie pozwala mu na kształtowanie swojego losu.

Wnioskując, według koncepcji Kanta, bycie człowiekiem oznacza bycie istotą racjonalną, zdolną do samookreślenia i do przestrzegania uniwersalnych zasad moralnych. To nasza racjonalność i nasza zdolność do wyboru właściwych działań decydują o naszej godności i o naszej wartości jako ludzi. Kant twierdził, że nasza racjonalność i nasze zdolności moralne są tym, co nas odróżnia od innych istot i co nas czyni wyjątkowymi.

Jednocześnie Kant podkreślał, że nasza racjonalność i nasze zdolności moralne nie są naszymi dziedzictwami, ale są naszymi obowiązkami. Nasza racjonalność wymaga od nas, abyśmy byli odpowiedzialni za nasze działania i abyśmy je poddawali krytycznej analizie, zanim je podjęliśmy. Nasze zdolności moralne wymagają od nas, abyśmy byli uczciwi, szlachetni i życzliwi w naszych działaniach i abyśmy traktowali innych z szacunkiem i godnością.

W koncepcji Kanta bycie człowiekiem oznacza przede wszystkim bycie racjonalnym i moralnym. Oznacza to, że musimy stawiać czoła naszym obowiązkom i musimy być odpowiedzialni za nasze działania. Oznacza to również, że musimy szanować naszą własną godność i godność innych i że musimy dążyć do dobra i dobrobytu nas samych i innych.

Podsumowując, bycie człowiekiem to złożone zagadnienie, które wymaga od nas odpowiedzialności, samookreślenia i przestrzegania uniwersalnych zasad moralnych. Koncepcja Kanta pomaga nam zrozumieć, co to znaczy być człowiekiem i jakie są nasze obowiązki i odpowiedzialności jako istot racjonalnych i moralnych.

wersja egzystencjalna

Egzystencjalizm jest filozofią, która zajmuje się zagadnieniem istnienia i indywidualnej egzystencji. Według egzystencjalistów, człowiek jest jedynym, który może odpowiedzieć na pytanie, co znaczy być człowiekiem, ponieważ jedynie on może w pełni zrozumieć swoją własną egzystencję i swój własny sens życia.

Egzystencjaliści twierdzą, że każdy człowiek jest unikalny i niepowtarzalny, a jego życie jest jedynym w swoim rodzaju. Właśnie dlatego każdy z nas musi samodzielnie odpowiedzieć sobie na pytanie, co znaczy być człowiekiem i jaki sens ma nasze życie. Według egzystencjalistów, nie ma uniwersalnej odpowiedzi na to pytanie i nie ma jednej słusznej drogi, którą należy iść. Każdy z nas musi samodzielnie znaleźć swoją własną drogę i swój własny sens życia.

Egzystencjalizm podkreśla również wolność i odpowiedzialność każdego człowieka za swoje życie. Według egzystencjalistów, człowiek jest wolny i odpowiedzialny za swoje własne decyzje i działania. Człowiek jest wolny, aby wybrać swoją własną drogę i swój własny sens życia, ale jednocześnie jest odpowiedzialny za konsekwencje swoich decyzji i działań.

Konkludując, egzystencjalizm uczy nas, że bycie człowiekiem oznacza bycie wolnym i odpowiedzialnym za swoje życie. Oznacza to, że musimy samodzielnie odpowiedzieć sobie na pytanie, co jest dla nas ważne i co chcemy osiągnąć w naszym życiu. Musimy samodzielnie podejmować decyzje i ponosić ich konsekwencje, ponieważ tylko my sami jesteśmy odpowiedzialni za nasze życie.

Egzystencjalizm uczy nas, że nasze życie jest cenne i wartościowe tylko wtedy, gdy je przeżywamy i dążymy do

realizacji naszych marzeń i celów. Oznacza to, że musimy być autentyczni i szczerzy wobec siebie i innych, ponieważ tylko wtedy możemy być prawdziwie szczęśliwi i spełnieni.

Bycie człowiekiem oznacza również bycie częścią społeczeństwa i kultury. Oznacza to, że musimy respektować innych ludzi i ich prawa, ponieważ nasze działania mają wpływ na życie innych ludzi. Musimy również dbać o nasze środowisko naturalne, ponieważ nasze działania mają wpływ na przyszłość naszej planety.

Podsumowując, bycie człowiekiem oznacza odpowiedzialność za swoje życie, autentyczność i szczerą postawę wobec siebie i innych, a także respekt dla innych ludzi i naszej planety. Według egzystencjalizmu, tylko wtedy możemy być prawdziwie szczęśliwi i spełnieni, gdy będziemy żyć naszym życiem zgodnie z naszymi wartościami i marzeniami.

trzecia wersja

Egzystencjalizm jest współczesnym kierunkiem filozoficznym, który również występuje w literaturze. Zgodnie z tą koncepcją, istotą filozofii jest analiza indywidualnej egzystencji jednostki i jej miejsca w świecie. Wg egzystencjalizmu, losy jednostki nie są determinowane przez społeczeństwo i historię, lecz jednostka jest całkowicie wolna i odpowiedzialna za swoje działania. To powoduje poczucie „lęku i beznadziejności istnienia”. Egzystencjalizm często jest kojarzony ze skrajnym pesymizmem. Wśród głównych przedstawicieli tego kierunku można wymienić Martina Heideggera, Karla Jaspersa i Jean-Paula Sartre’a.

Egzystencjalizm jest wyjątkowym kierunkiem filozoficznym, który przez krótki czas był rozwiązaniem dla młodych ludzi szukających odpowiedzi na pytania dotyczące człowieka, jego znaczenia, roli, miejsca w świecie i sensu życia. Egzystencjalizm jest zróżnicowany wewnętrznie i można go podzielić na dwa rodzaje: chrześcijańskie, takie jak Karel

Jaspers i Gabriel Marcel, oraz ateistyczne, reprezentowane przez Martina Heideggera i Jean-Paula Sartre'a.

Egzystencjalizm jest kierunkiem filozoficznym, który podważa tradycyjne poglądy na temat natury i istoty człowieka. Według egzystencjalistów, człowiek nie posiada żadnej stałej esencji, ale jest tym, czym staje się w każdym momencie swej egzystencji. Egzystencja to istnienie, które jest przypisane tylko człowiekowi i wyróżnia go w świecie. To, że człowiek egzystuje, oznacza, że jest on bytem, którego bycie jest związane z byciem jako takim. Egzystencjalizm jest kierunkiem zróżnicowanym i zalicza się do niego zarówno chrześcijańscy egzystencjaliści, jak i ateści.

Heidegger twierdzi, że egzystencja człowieka odbywa się w świecie pełnym rzeczy i innych ludzi. Zamiast biernie przebywać w świecie, człowiek aktywnie go transformuje swoim działaniem. Egzystencja została narzucona człowiekowi, który został rzucony w obce i nieznane mu środowisko. W swojej samotności i braku trwałego punktu oparcia, człowiek jest całokształtem swoich możliwości i musi stale dokonywać wyborów. Kluczowe jest jednak nie to, co się wybiera, ale sposób w jaki wybory są podejmowane.

Zgodnie z filozofią Heideggera, istnienie człowieka odbywa się w świecie rzeczy i ludzi, a człowiek nie jest bierny, ale działa na rzeczywistość. Został on jednak narzucony w świat, który wydaje mu się obcy, co powoduje uczucie osamotnienia i braku trwałego punktu oparcia. Ludzie szukają ucieczki od tej sytuacji, wierząc w istnienie obiektywnych instancji, takich jak Bóg, ale Heidegger twierdzi, że taki sposób życia jest nieautentyczny. Z kolei jedynie świadomość własnej nicości pozwala na wolność, ale jest ona obciążona tragizmem i brzemieniem własnej odpowiedzialności. Wolność człowieka jest absolutna i nieograniczona, ale jednocześnie ciężarem, którego nie wiadomo jak się podjąć. Człowiek jest skazany na wolność i musi ponieść ryzyko jej korzystania, co czyni ją jakby przekleństwem.

Wg Sartre'a, człowiek istnieje na dwa sposoby: jako byt dla siebie i jako byt dla innych. Jako byt dla siebie jest wolny, jednak jako byt dla innych jest zależny, co oznacza, że jest zarazem podmiotem i przedmiotem. Sartre twierdzi, że jeśli nie ma Boga, to człowiek jest jedynym bytem, którego egzystencja poprzedza jego istotę, człowiek jest jedynym bytem, który istnieje przed możliwością jego zdefiniowania przez umysł. Wg niego, człowiek jest w pierwszej kolejności niczym, a jego tożsamość zależy od tego, jak sam siebie zdefiniuje. Nie ma natury ludzkiej, ponieważ nie ma Boga, który ją stworzył. Człowiek jest nie tylko tym, jakim siebie postrzega, ale również tym, jakim chce być i jakim zechce być po skoku w istnienie.

Sartre twierdzi, że jeśli egzystencja wyprzedza istotę, to człowiek jest wolny. Człowiek nie może świadomie wybrać swojej wolności, ale jest na nią skazany i jest odpowiedzialny za wszystko co robi. Człowiek jest całkowicie odpowiedzialny za swoje życie i swoją tożsamość, a także za los wszystkich ludzi, ponieważ każdy nasz wybór siebie tworzy wzór człowieka. Człowiek jest skazany na ciągłe odkrywanie i tworzenie swojej tożsamości i ma nieograniczoną przyszłość przed sobą, która jest ciągłym zadaniem.

Przedstawienie człowieka przez teistyczny egzystencjalizm różni się, ale jednocześnie jest podobne pod wieloma względami. Kontrast między poglądami Gabriela Marcela i Karla Jaspersa jest łatwy do zauważenia. Marcel, podobnie jak Sartre, uważa, że egzystencja jest ważniejsza od istoty. Marcel twierdzi, że ludzka egzystencja jest nieuchwytna i nie można jej zdefiniować. Pozostaje ona tajemnicą i wzbudza metafizyczny niepokój, który zmusza człowieka do poszukiwania sensu swojego istnienia.

Również filozofia Jaspersa zakłada, że wolność jest istotną cechą ludzkiej egzystencji. W jej ramach człowiek musi ciągle dokonywać wyborów i stawiać sobie pytanie o swoją tożsamość. Jego „bycie sobą” wymaga przekroczenia granic świata i połączenia się z Absolutem, aby osiągnąć prawdziwą

rzeczywistość. Jak twierdzi Jaspers, ideały są nieosiągalne, ponieważ człowiek jest przede wszystkim subiektywnie doświadczanym projektem, a nie gotowym produktem.

Od wieków ludzie zastanawiają się nad tym, co oznacza być człowiekiem. Każda epoka tworzyła nowe definicje siebie i odkrywała nowe aspekty swojego istnienia. Mimo to, nikt nie jest w stanie dać jednoznacznej i wyczerpującej odpowiedzi na to pytanie.

Zgadzam się z poglądem egzystencjalistów, że człowiek nie ma stałej istoty, ale jest tym, czym staje się w każdym momencie swojego istnienia. Dokonując wyborów i działając, człowiek jest odpowiedzialny za swoje czyny, ale czy jest odpowiedzialny za swoje istnienie? Osobiście uważam, że człowiek nie jest samotny i może liczyć na innych ludzi. Także uważam, że człowiek jest zdeteterminowany historycznie i społecznie, a jego wolność jest ograniczona przez działania innych.

Nie chcę jednoznacznie określać, kim jest człowiek. Jest to zbyt skomplikowana struktura, by ją jednoznacznie opisać. Marcel twierdzi, że każdy z nas pozostanie niezgłębioną zagadką do końca świata, co potwierdza subiektywność i indywidualność każdej jednostki.

BIBLIOGRAFIA

1. Encyklopedia Powszechna PWN
2. Kasprzyk i Węgrzycki *Spotkanie z filozofią*
3. Kuderowicz (red.) *Filozofia współczesna*
4. Heidegger *Budować. Mieszkać. Myśleć. Eseje wybrane*
5. Marcel *Homo viator. Wstęp do metafizyki nadziei*
6. Marcel *Być i mieć*
7. J. Cabaj, Z. J. Czarnecki, H. Jakuszko, J. Zoybel *Świat, człowiek i wartości. Wybór tekstów filozoficznych*

Jeżeli potrzebujesz konsultacji przy pisaniu pracy licencjackiej lub magisterskiej, to polecamy serwis [pisanie](#)

[prac](#) - pomoc w pisaniu prac w granicach dozwolonych prawem